

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Støtteforeningen til Butiksmuseet

Kære medlem

Sommeren er kommet og må den vare længe. I den lyse årstid er det nu lettere, at have overskud til fuldtidsjob og så dette projekt ved siden af. Det er jo faktisk mere tidskrævende end blot et almindeligt 8-16 job og meget sjovere.

Men sådan er det ofte med interesser - det er jo derfor, man kan blive ved og ved som en anden Duracell-kanin. Endnu har vi dog ikke anskaffet os genopladelige batterier - vi kører blot på den positive energi, der udløses, når vi møder mennesker, der kan bidrage med viden til projektet eller hver gang vi får en god oplevelse! Dem har vi allerede fået rigtig mange af.

Projektvejen er ikke sådan bare lige ud og let fremkommelig - men fuld af bump, sving og blindgyder.

God læsning, Bestyrelsen

Indhold:

Lederen	1
Guldorn fra en svunden tid	1
Projektet	5
Kaffeopskriften	6
Spørgejøggen	6
Leksikalt	7
Og posten kommer jo ud	8
Marskandiserens søn	8
Donationer	9
Vi takker	10
En håndværkeraftale	13
Opfordring	14

Lederen:

- kan jo skrives af mange forskellige personligheder: formanden, de menige i foreningen eller ude fra kommende personer. Igen i dette nummer har jeg fornøjelsen og denne gang lidt om arbejdet i foreningen.

Det er sjovt - faktisk meget sjovt at arbejde med dette projekt. Bedst som vi tror, vi har styr på detaljerne, så sker der et eller andet - projektet bliver drejet i en anden retning end den der var planlagt ved dagens begyndelse.

Eksempel: Varemærkerne er i hus, ultimo december 2008, tror vi. Fra Patent- og Varemærkestyrelsen har vi jo fået brev her om primo januar 2009, men så får vi besked om, dette alligevel ikke er tilfældet!

Med andre ord - et firma, som vi faktisk havde lyst til at samarbejde med, er meget utilfreds med, at vi har søgt om, betalt for og fået varemærkerne.

Jeg skriver "havde lyst til" for efterforskningen af materialer, til brug, for sagen - har vist os, at ikke alle er, som de giver sig ud for, og alt i denne verden er ikke båret frem af hjælpsomhed og interesse.

Næ - det handler om kold og hård forretning, hvor alle metoder tages

i brug. Man bliver faktisk lidt rystet. De indpodede moralbegreber, man fra barns ben er vokset op med – de har sandelig fået sig en på siden af hovedet. Hold da op, hvor folk kan være aldeles uforskammet og løgnagtige.

Men hvor bringer det så os og projektet hen? Ja det vil kun tiden vise – men jeg håber inderligt, at vores arbejde i forbindelse med denne "lille" sag har bragt så meget materiale frem, at sagen kun kan falde ud til vores fordel og den ikke bliver anket til landsretten.

Jeg skal undlade, at blive alt for detaljeorienteret – men helt overordnet, så handler det om, at der er gjort indsigelse mod 2 af 3 ansøgninger, vi har indgivet vedr. projektet. E.P. Kaffe og så logoet med den javanesiske kaffearbejder.

Mærkeligt nok, er der ingen, der har noget imod, vi har ordmærket Edv. Petersen – det er jo firmanavnet og ham, det hele handler om.

Logoerne:

Edv. Petersen ®
E.P. Kaffe ®

Hvor om alting er, så har disse 2 indsigelser virkelig krævet sit. Det er hårdt arbejde dels at skulle udtænke, hvor kan vi finde materiale til vores fordel, hvad vil være interessant at have med i betragtningerne og hvad er nødvendigt! Disse tanker har ført os langt omkring blandt div. myndigheders arkivalier – i flæng nævner jeg: SKAT, Fødevarekontrollen, Politiet.

For ikke at tale om alle de samtaler, vi har haft med forskellige meget hjælpsomme mennesker hos myndighederne. Om det har været spændende – der til kan vi kun svare et stort ja. Vi har fundet ting nu, som vi nok ikke ville have tænkt på at søge efter – sådan lige med det første.

Men det har så igen ført med sig, at vi nu kan begynde at danne os et overblik over størrelsen af firmaet Edv. Petersen.

Vi ved nu sikkert, at der været salg af E.P. Kaffe i Frederikssund, Frederiksværk og Hillerød med opland.

Hvordan det? Jo – det var sådan, at man som næringsdrivende åbenbart skulle forny sit næringsbrev ca. hvert 10. år og disse ansøgninger er stemplet hos politimyndigheden og de er sendt frem og tilbage med alle disse stempler fra hver eneste afdeling samt forskellige advokater.

Antallet af kunder er ikke klarlagt endnu - men vi kan dog sige så meget, at på Jægepris slot - tjaa, der står en E.P. Kaffedåse. Det kan jo være tilfældigt - ja, men hvorfor skulle det være det?

Konsekvenserne af sagen? Indtil videre har vi valgt at lukke hjemmesiden ned. Vi har overvejet, hvordan vi kan beskytte den viden, vi har om projektet, således at den ikke bliver brugt uretmæssigt. Så henover sommeren, når alt dette forhåbentlig har fundet sin endelige afslutning, så åbner vi hjemmesiden igen og medlemmer får tildelt et ID samt en personlig kode.

Men hvorfor har vi søgt disse ordmærker og logo? Det har vi, fordi det vil være meget svært at genskabe husfacaden, kaffedåserne, kaffeposerne uden at have rettighederne her til.

Om vi er ansporet til fortsat at arbejde med projektet? Igen et stort ja - det er bare så spændende det her projekt - det er som om historien vil og skal fortælles. Mere følger...

Kirsten, projektmedarbejderen

Guld Korn fra en svunden tid

Vi har været så heldige, at få lov til at tale med 2 tidligere medarbejdere hos Edv. Petersen - først Helge og sidenhen Grete. Begge har været ansat i flere årtier.

Helge ansat i 1957 - starter som manden på gulvet, kaffebrænder, avancerer op i systemet - ind på kontoret og lære lidt om økonomi og forretningsgange i 6 år - ud som repræsentant på landevejene.

Helge fortalte lystigt i flere timer om dette og hint.

- Sjove episoder med ildebrande, som der var flere af. (Det har vi også fået bekræftet, i vor søgen efter materialer i bl.a. brandrapporterne).

- Hvordan udflytningen fra Stengade til Haderslevvej foregik samt om, hvordan Hans Milan Petersen i hvert fald ikke lod sig tryne af Helsingør Gasværk eller kommunen.

- Det var ikke rimeligt, at slutbrugeren i dette tilfælde Edv. Petersen Kaffe Engros skulle betale for indlægning af gas - dvs. man skulle betale for opgravning af vejen fra forsyningsledningen og så hen til hoveddøren. Det ville man bare slet ikke - som en af byens største gaskunder, hvis ikke den største! Dybt rystede forlod repræsentanterne fra Gasværket et møde og dagen efter begyndte Edv. Petersen Kaffe Engros da blot opførelsen af et propangasanlæg i "baghaven". Kort efter lukkede Gasværket!

En konsekvent og handlingsorienteret mand, det var han - Hans Milan Petersen.

Grete har alle dage og siden 1954 stået for bogholderiet hos E.P. Det blev ført på den gode gammeldags måde - med kolonnebøger og i hånden! I starten vel omkring 475 posteringer og hen i mod slutningen knapt så mange.

Ind i mellem kunne Grete så lige arrangere prøvesmagningerne af råkaffen, når den kom hjem. Var den nu, som forventet? Eller snød afsenderen ved at fremsende en dårligere kvalitet af kaffehøsten? Eller af den færdigristede kaffe - levede den op til de kendte blandingers smag? Smagen skulle jo være ens hver gang!

Grete var også med da først OMS-en og siden MOMSen blev indført i 1960'erne. Ja den gang, var der end ikke udarbejdet systemer til beregning af disse afgifter og krydstjek af totalerne var ukendt, så man kunne se om bogføringen og dermed afstemningen stemte eller om der var "differ".

Grete var da bare "mand" for at udvikle et system, der sikrede dette. Så man kan roligt sige, at det var gode hænder og et godt hoved, der havde hånd om økonomien hos E.P. Kaffe.

Grete var så "heldig" at bo i forhuset til kaffebrønderiet og dermed havde hun tæt til arbejdet. Ulempen var så, at hun jo aldrig havde

fri. Mangen en søndag er blevet brugt på at udskrive regninger og ajourføre hovedbogen.

Grete fortalte også om jubilæumsdagen og om festen, der blev afholdt over flere dage. Der er blevet udarbejdet et festskrift - en bog - om firmaet.

Skulle nogen ligge inde med viden omkring dette eller måske have adgang til et eksemplar af dette skriveri - så vil vi meget gerne af fotografere det hele.

Vi ved også, at der i tidernes morgen er produceret "E.P. kopper". Kender nogen, noget til disse? Findes der billeder eller måske en enkelt kop, der kunne være til salg, så er vi *meget interesserede*.

Både Grete og Helge talte om overskudsdeling - og dividende. Det er noget, vi har hørt før - ja faktisk flere gange. Dels ved vi, at Hans Milan Petersen har talt om det i forbindelse med en video, der er udarbejdet om firmaet men også museumschefen Kenno har nævnt noget om en artikel ang. overskudsdeling.

Vi har selvfølgelig ledt højt og lavt - på hylder, i museumsarkiverne og læst aviserne grundigt men uden held. Men spændende, det er det. Tænk at firmaet Edv. Petersen havde fokus på dette

felt, længe før vi i Danmark hørte om oktoberrevolutionen i Rusland – om 5-årsplaner og overskudsdeling.

Ja, nu er det jo ikke ny viden, at social omsorg giver trygge og loyale medarbejdere – men dengang for længe siden, da vidste man det også.

Hvor om alting er, så glæder vi os til at tale mere med både Grete og Helge og håber de, med deres viden om firmaet, har lyst til at bidrage med yderligere detaljer om byens store kaffefirma.

Projektet

Nu er vi endelig kommet i gang – ikke fordi, det har været planlagt sådan i detaljer – mere af nødvendighed, fordi der er øvet hærværk. Denne gang var det en rude, det gik ud over! Det har så medført, at døren bliver sat i stand. Måske ikke det mest logiske sted at starte en renovering på men som skrevet nødvendigt.

Processen med at rense døren for maling er lidt besværlig – men alligevel meget enkelt. Man varmer blot maling op til den bobler for siden at skrabe den væk. En "hår-tørre" i stor skala – selvfølgelig beregnet på sådanne arbejdsopgaver - bruges enkelt med den ene hånd og så en spatel med runde hjørner

i den anden, der til godt med lys! Nogle timer senere, så er døren "afmalet" og man er helt inde ved det rå træ. Træet står flot og ser nyt ud. (Det afhænger selvfølgelig af hvor mange gange, der er malet over).

Selve malingen eller linoliefarven – er et naturprodukt. Det undrer blot, at det hedder linoliefarve! Lin jo er hør – men hvem har hørt om hørfarve? Sjovt at vi bruger et nuværende svensk ord – mens vi i Danmark ellers ikke har ændret ordene for denne afgrødes forædlingsprodukt (hørfrø, hørolie).

Som altid er der 2 sider af en sag. Der er koldpresset olie og kogt olie. Hvad der er bedst og hvornår – det er en religionssag og den diskussion bør føres et andet sted.

Det vigtigste er her, at vi har fundet en leverandør, der kan blande præcis den farve, vi skal have. En rigtig farvemager, der blander som vi ønsker – naturlige råvarer – materialer, som gør det let at holde huset fremover. Ingen plastmaling eller kunstige/giftige produkter her. Det brugte man jo ikke tilbage i 90'erne, som Erika Voigt jo nok så pænt sang i Helsingør Revyen en gang for længe siden.

Processen med linolie er, efter sigende, heller ikke så svær – det kommer der mere om i et senere nummer.

Kaffeopskriften

Kaffecreme is:

½ liter sødmælk

100 gram florsukker

5 æggeblommer

1dl. Meget stærk kaffe

Pynt:

1 dl. Piskefløde

4 spk reven chokolade

Pisk æggeblommer og sukker til det er let og luftigt. Kog mælk og kaffe. Hæld det i æggemassen i en tynd stråle. Kom cremen tilbage i gryden og varm den forsigtigt op til kogepunktet.

Når skummet forsvinder og massen begynder at tykne, er kogepunktet nået. Kom massen i en fryseform og frys den i mindst 4 timer – husk at røre i massen af og til.

Anretning – tag isen ud 15 min. før den skal spises. Server i portionsglas evt. form kugler med en ske. Pisk fløden til skum og sæt en top på hver portion, drys med revet chokolade. Velbekomme!

Spørgejorgen

Sidste nummers "dims" er en betel-tang.

Hvad er så betel? Betel er frugten fra Areca-palmen. Betelnødder tygges sammen med blade, der kan være rullet sammen med tobak, kardemomme, blomsterstanden fra træet (ligner neliker), smager

lidt peberagtigt eller som khat.

Hvorfor kan en urtekræmmer have haft en betel-tang?

Det kan han fordi Betel-nødder indeholder forskellige ting. De kan være opkvikkende som en kop kaffe, de er discinificerende, sammentrækkende og smertestillende. Konstant og fortsat brug kan dog give kræft i mundhulen.

En reminder – en urtekræmmer var jo en pendant til apotekeren.

Hvad er dette?

Om tingen kan siges følgende: Ligger godt i hånden, er praktisk at have i butikken. Tingen er ca. 20 cm. Lang og ca. 7 cm. Bred.

Leksikalt Pægl

1. Forældet ord om de mærker (stifter, knapper, ringe eller lign.), der (med visse mellemrum) var anbragt på gammeldags krus, kander eller lign. til måling af højden (mængden) af den i kruset osv. værende væske.

2. Om det kvantum af en væske, som kunde rummes mellem to mærker i et krus osv. (drikke pæle); nu kun: hulmål for (navnlig:) flydende varer, = 1/4 pot

Pot

1. Mål for flydende varer, = 1 liter

2. Om selve kvantummet; Vintapperne, bryggere, bagere og alle, som i Tønder og Skepper, Potter og Staabe, Lod og Qvintin, udborge deris Vare.

- 2 skilling for een Pott Øll
- Efter Måltid, når han stikker ud sin Pot. Da drikker han Din Skål.
- (Talemåde nu næppe brugt) Man kan betroe en Mand en Pot Øll, medens han den drikker (siges figurligen, når man for en kort Tid synes at glemme, eller ikke at ænse en Fornærmelse).

1. Rummål for jordmasse, mergel og lignende = 31.66 m3.

Staabe=Stob=4 potter

Både pot og pægl er i officielt sprog afskaffet i Danmark ved metersystemets indførelse 1907.

Hvorfor er disse begreber interessante for Butiksmuseet?

Det er de, fordi man i forrige medlemsblad kan se en ung mand stå og tappe af fra en tønde. Hvad han tapper af er i og for sig ikke interessant i denne sammenhæng – men han tapper ned i et krus. Enten har man, som kunde selv, medbragt kruset eller også har købmand Edv. Petersen eller i dette tilfælde en af sønnerne brugt deres eget mål til at tappe ned i, for så efterfølgende at hælde over i kundens kande.

Butiksmuseet har været så heldige at erhverve 3 rigtig gamle tinkrus – så nu kan vi også på det punkt være originale.

Bemærk stemplerne - krus og vægte blev, den gang som nu, regelmæssig kontrolleret af myndighederne.

Og posten kommer jo ud – og det til tiden!

Vi er i færd med udsendelse af medlemsblad nr. 2 – og kan ikke nå byens city-postkasser – men det er der jo råd for. Vi tager blot ud til Prøvestenen, der tømmes postkasserne jo først kl. 20:00!

Klokken er 19:43 – der skal skrives kuvert, en følgeskrivelse og lægges et kort i. Vejning og frimærker er i orden. Klokken 19:47 er vi på vej... alle færdselsregler overholdes – men når vi det?

Lynparkering inden for afmærkningen og det lange ben foran – den er god nok – kl. 20:00 mandag – og i dumpes brevet. Der lyder et højt pling – som om postkassen allerede er tømt! Nå pyt, vi gjorde, hvad vi kunne og begynder at gå mod bilen.

Så lyder der nok et pling – og bag ryggen af os, ud af vinduet springer posten med postsækken til tømning af de 3 postkasser. Total paf og helt overrasket er vi.

Ja, vi kom lige præcis til tiden og brevet kommer med ud til omdeling i morgen tirsdag – men vi skal ikke undlade at fortælle at strittede håret før, så rejste det sig helt nu!

Det viste sig, at Postmanden blot havde taget en genvej - i stedet for at gå ud af hoveddøren med div.

alarmer osv. - så er det en del lettere, at bruge vinduet som dør og stadig være i sorteringslokalet, hvor det hele sker! Ja – man bliver klogere dag for dag. Ikke var vi klar over, at man skulle være så adræt som postmand!

Marskandiserens søn

Ja endnu en af byens store mænd er gået bort – denne gang var det marskandiseren i Gyldenstræde. En stor skam – for mange gamle ting og sager har fundet vej fra hans hænder til gode hjem og museer over et stort område af Danmark.

Nu er vi så heldige, at vi kender sønnen Ivan.

En flink og sjov mand, der tænker på os i stort og småt. Vi har fået rigtig mange ting af marskandiserens søn og mange har vi erhvervet til yderst fornuftige og favorable priser – skønt vi jo hverken kan kalde os "kræmmerrøve eller kunsthandlere". Vi ere blot retskafne mænd og kvinder, der kan noget med handel,andel og har en museumsdrøm.

Hos marskandiseren har der været kræmmerting på loftet, i kælderen og i privatens 2 etager og i baghuset – det var jo et helt livsværk.

Efter bortgangen af den le-gendariske marskandiser har Ivan fået lidt at se til, ide der skulle pakkes ned og flyttes.

Der er blevet pakket ind, pakket om, pakket ned og pakket ud. Der er slæbt i kassevis fra kælder til kvist og retur – alt sammen for at realisere arven. Her er det så, vi, Butiksmuseet, har en fordel.

Vi har fået lov til at se nogle af tingene, før de bliver udstillet – på særlige tidspunkter – fået lov til at håndplukke stort og småt. Fundet gode ting, dejlige gamle billeder af Helsingør, spændende ting – som få ved, hvad er – men som vi kan se en fordel i at have i det kommende Butiksmuseet.

Så vi skylder en stor tak til marskandiseren – for hans samlergen, der varede hele livet – og jo man må jo sige, at sønnen i den grad er arveligt belastet!

Han har blot udset sig et par ting, han samler på. Og når den tid kommer – så har vi fået lov til at udstille disse og dermed vise en fantastisk samling af spændende ting.

Der er rent faktisk til mange sær-udstillinger og vi skal med tiden nok få plads til det hele. Men hvor henne tænker du måske – der kan jo ikke laves udstillinger i en butik – eller kan der?

Nu er det således, at på 1. salen i huset tænker vi på at indrette udstillingslokaler for netop, at vise alle de mange ting om vores projekt – ting som ikke naturligt hører hjemme i en butik og her kunne der også være forskellige former for udstillinger.

Her kommer marskandiserens søn ind i billedet igen. Han har en ufatteligt stor samling af piber – kobbertøj – løgstel – div. ting fra Glud og Marstrands blå køkkenserie.

Vi glæder os til, vi bliver færdige med huset og til at byde Ivan og hans ting velkomne. I mellemtiden, så må Ivan nøjes med vores store taknemmelighed fordi han har tænkt på os med alle disse finurligheder, som en urtekræmmer helt sikkert har haft i butikken.

Donationer:

Carsten J. har venligst doneret en gammel E.P. kaffedåse til os. Dåsen er for mange år siden fundet på et loppemarked og har haft liggeplads på loftet hos Carsten og nu er den endelig kommet hjem!

Steen P. har doneret en stor gammel kaffedåse til os. Dåsen har stået gemt på et loft men kommer nu til ære og værdighed her i huset.

Stor tak til begge.

Vi takker

Nordea står bag vores seneste anskaffelse – en hestevogn – præcis magen til den på forsiden af dette nummer. Og hvorfor så det?

I bestræbelserne på at få så meget historie med som muligt, har vi fundet det vigtigt også at vise, hvordan kaffen blev transporteret rundt den gang i de gode gamle dage og det var altså via hestevogn!

Takket være Nordea's donation har det været muligt for os, at foretage denne investering. Men inden da, så vil Kirsten, som altid have tjek på tingene. Kunne vi nu også få lov til at have en hestevogn stående i Sudergade? Det får vi aldrig, mener Gustav – så det vil være spild af tid at undersøge nærmere og dermed er det omsonst at købe hestevognen, skønt den er rigtig flot! Men, man er vel både vedholdende og udholdende!

Første kontakt – naturligvis politiet.

"Goddag jeg ringer fra Butiksmuseet og har en forespørgsel". "Er det tilladt at have en hestevogn parkeret i gadebilledet i dagens Danmark? Ja, den er selvfølgelig uden hest"!

"Joh, der står ikke noget i færdselsloven om, det er forbudt, ergo er det tilladt. I skal bare huske at overholde parkeringsreglerne lo-

kalt, hvor dét nu er"!

"Jamen, det kan da blive lidt svært, for hvor skal vi sætte parkerings-skiven"? "Vi må jo kun holde 1 time i indre by"?

Dyb tavshed i meget lang tid og så lyder der fra vagthavende på Helsingør Politistation en stor, dyb og rungende latter.

"Det har jeg sgu aldrig måttet tage stilling til før – jeg bliver nødt til at undersøge den sag nærmere – jeg vender tilbage hurtigt"

Det går nogle timer før vi igen hører fra politiet.

"Jo den er god nok – der er ingen hindringer i færdselsloven – men det er sådan, at vejene i indre by ejes af Helsingør kommune, så det er dem, I skal have fat i. Vej og Park"

"Tak – dem kontakter vi"

"Goddag det er Vej og Park..."

"Goddag jeg ringer fra... angående... og har talt med politiet"

"Uha – det er for svært – det kan jeg ikke tage stilling til – du skal tale med... på tlf..."

"Fint, ham ringer jeg til"

"Goddag – jeg ringer fra... angående følgende forespørgsel..."

"Uha – det kan jeg ikke tage stilling til her i telefonen – vil du sende en mail til..."?

Det gør vi så – en forespørgsel ang. ovennævnte med ønsket om et

snarligt svar.

Der går en rum tid og vi har stadig ikke hørt noget – derfor fatter Kirsten igen telefonen – og det hele starter forfra med div. præsentationer og henvisninger. Endelig får hun fat i en kompetent person, der dog stadig ikke kan tage stilling til spørgsmålet – men følgende ordspil kommer til udtryk.

“Uha – det er godt nok et meget stort “gadeskilt”, I vil have stående – kan I ikke finde en ponyvogn”?

“Nej – det kan vi ikke. Købmanden har jo ikke kørt varer ud på en ponyvogn”!

“Jamen, kan du ikke vente lidt – jeg skal først have målt det hele op og hvad så med parkering af vognen om natten”?

“Ved du hvad – vi kan lige smutte ned og måle afstanden mellem de 2 p-båse, der er på hver side af vores port. Det passer lige med, den kan stå foran porten om dagen, så kan vi køre den ind om natten – vil det ikke være godt”?

“Jo – det vil være praktisk – kan I gøre det nu”?

Ja da, siger Kirsten - uden hensyn til at det er Gustav, der må piske op og ned ad trapperne – med målebånd, tommestok, papir og blyant.

Godt svedig og helt flad af grin kommer Gustav endelig med tal-lene.

“Den er så så bred og så så lang. Der er masser plads både før og efter og vi kommer ikke til at ge-nere / optage en p-plads i byen. Får vi så lov til at parkere uden for vores egen port”?

“Skal du vide det lige nu”?

“Ja – for jeg har sælger af heste-vognen på den anden telefon og han vil have et svar”!

(En lille nødløgn – vi må jo vide-re her i livet, der er for kort til kom-munale beslutningsprocessers lang-sommelige tilblivelse).

Pause i samtalen og forestiller jeg mig - en kæmpe stor tankeboble – som dem i tegneserierne, i ved? Men Linien er stadig varm!

“OK, det kan I godt, I får en så-kaldt midlertidig tilladelse, der gæl-der 1 år og så ser vi til den tid”

“Tak – så lige en sidste ting – kan vi få det på skrift”?

Afslutningsvis – så fik vi det på skrift, vi købte hestevognen, der nu står opstallet privat og venter på en mindre restaurering og så glæder vi os til at vise den frem i gadebilledet og frem for alt til at bruge den.

Vi siger igen tak til Nordea – uden deres støtte, ville vi ikke være i stand til at købe en rigtig gammel hestevogn, præcis som på forsiden, og formidle denne del af historien om Edv. Petersen.

Museumschefen Kenno Pedersens legendariske hukommelse er kendt ude i byen og den nyder Butiksmu-seet også godt af. Vi skylder stor tak til manden, der kender sin by og husker så godt.

Rent faktisk, så er det lykkedes for os, at finde frem til den artikel, der på nydeligste vis beretter om over-skudsdeling og dividende hos E.P. Kaffe. Og det blot med baggrund i noter fra museumschefens arkiv – noter, som kun står printet i klar-skrift i dennes hjerne. Det er bare fantastisk. Se vedlagte.

I vor søgning efter bl.a. annoncer fra Edv. Petersen er vi kommet til kort – næsten da.

Ud fra samtaler og foto, tror vi at E.P. har stået for div. reklamer hos kunderne, som også har haft en naturlig interesse her i. Bedre om-sætning = bedre dividende.

De har selvfølgelig op gennem tid-en været nævnt i telefonbøgerne

under kaffegrossist og på adressen – men vi har endnu ikke set en egentlig annonce. Men så en dag, kommer museumsmedarbejderinden Tenna og fremviser en annonce fra 1933 / 1934 bogen.

Kaffe-Import og Brænderi en gros

Edv. Petersen, Helsingør
Telefon 1022 & 175

Moderne Kafferisteri
Fineste oversøiske Forbindelser
Ypperlig Kvalitet
Stigende Salg

E. P. Kaffe

egner sig for enhver Husholdning og Restaurationsvirksomhed og bør forlanges overalt.

Indregistreret Varemærke

Museumschefen husker også på vores projekt – imellem alle hans gøremål. Her ovenover en anden annonce fra 1905.

Så jo, der er brugt midler på denne form for reklame – men vi tror stadig, at den bedste reklame for E.P. har været mund til mund og så købmandens leveregel:

"Blev du tilfreds, så sig det til andre, blev du det ej, så sig det til mig"!

Stadig en vis gyldighed!

Stor tak til Tenna for også at være opmærksom på vores lille projekt i hendes daglige virke og mange museumsgøremål.

Vi takker igen for input og glæder os over vores informationsbank om Edv. Petersen's kaffefirma vokser hele tiden.

En håndværkeraftale er jo en håndværkeraftale – så'n cirka da!

Vi har aftalt møde med malermesteren – tirsdag kl. 11:30 – mødested Sct. Anna Gade. Alt er fint så langt.

En opringning fra maleren: "jeg er et kvarter forsinket"

Svar: "det gør ikke noget"

Malermesteren: "jeg ringer, når jeg er fremme"

Svar: "Fint – jeg kommer og lukker op"

Maleren ringer og siger: "jeg er ved nr. 22 og vil være der lige om et øjeblik"

Svar: "fint jeg står på museet og er klar – vi mødes bare uden for"

Klokken bliver aftalt tid – og jeg står og kigger op og ned af Sct. Anna Gade, flere gange. Så ringer telefonen igen:

Malermesteren: "jeg står her ude på gaden"

Svar: "det gør jeg "osse", så vi burde kunne se hinanden"! (Jeg spejder op og ned ad gaden) "Er du sikker på, du er i den rigtige gade?"

Malermesteren: "ja, ja, jeg læser lige op: **Sankt Annæ Gade** – jeg er ved kirken" det hører jeg som Sct. Anna Gade – midt i gadelarmen og kan ikke forstå det her.

Der går en prås op for mig!

Jeg er også ved kirken - der er sgu noget galt her, tænker jeg. "Er vi mon i samme by?"

"Er du i København" spørger jeg maleren?

Malermesteren: "ja"!

Svar: "jamen det er i Helsingør - **Sct. Anna Gade**"!

Malermesteren: "Jamen, den gade kender jeg da godt – jeg har malet på politistationen".

Et godt grin og en ny aftale kom i stand.

Opfordring

Kender du nogen, der synes om historie og som kunne være interesseret i et medlemskab af foreningen, så giv en uventet gave til vedkommende.

Vi har stadig plads i vores medlemsdatabase til nye medlemmer – vi sørger for det praktiske med fremsendelse medlemskort og blade. Du skal blot indbetale kr. 150 for almindeligt medlemskab eller kr. 75 for pensionistmedlemskab. Husk at opgive navn og adresse på modtager af din gave.

Næste nyhedsbrev forventes udkomme medio september kvartal.

Vi er stadig interesserede i gamle E.P. dåser, store som små samt kaffemål og kopper, poser og kaffesække. Kender du nogen, der vil sælge eller donere disse eller andre E.P. effekter, så sæt dem endelig i forbindelse med os. Doneres EP-effekter til os - belønner vi med 1 års medlemskab, 4 blade samt tak.

God sommer, Redaktionen

Vi kan nåes på følgende måder:

Post:

Butiksmuseet
Sct. Anna Gade 23
DK-3000 Helsingør

Tlf.: 40 53 30 50

Mail: ep@butiksmuseet.dk

Bladinformationer:

Oplag:

Udgives 4 gange årligt
til medlemmer i
Støtteforeningen
til Butiksmuseet

Redaktion:

Gustav og Kirsten

Journalistik:

Gustav og Kirsten

Trykt af:

Støtteforeningen
til Butiksmuseet
Sct. Anna Gade 23
3000 Helsingør

Tlf. 40 53 30 50

ep@butiksmuseet.dk

Edv. Petersen

Omslag:

Forsiden: Huset som det så ud mellem 1892 og 1920. På billedet ses Edv. Petersen's sønner.

Bagsiden: "Manden bag / bagmanden" - fundet i malermester Undens gemmer sammen med skabeloner, der viser at han har været maleren, der har malet skrifter og butiksklamer hos Edv. Petersen.